

WOJEWODA ŁÓDZKI

PNIK-I.4131.779.2021

Łódź, 5 listopada 2021 r.

Rada Miasta Brzeziny

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1372 i 1834), w związku z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2021 r. poz. 741, 784, 922 i 1873)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XLV/334/2021 Rady Miasta Brzeziny z dnia 30 września 2021 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Brzeziny dla działek z obrębu nr 6 i obrębu nr 8 położonych w rejonie ulic: Kościuszki, Św. Anny, Żeromskiego, projektowanej drogi KDZ/KDG, Małczewskiej, Fredry i Piłsudskiego, w całości.

Uzasadnienie

Wojewoda Łódzki zawiadomieniem z dnia 22 października 2021 r., znak: PNIK-I.4131.779.2021 zawiadomił Radę Miasta Brzeziny o wszczęciu postępowania nadzorczego w sprawie kontroli legalności uchwały Nr XLV/334/2021 Rady Miasta Brzeziny z dnia 30 września 2021 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Brzeziny dla działek z obrębu nr 6 i obrębu nr 8 położonych w rejonie ulic: Kościuszki, Św. Anny, Żeromskiego, projektowanej drogi KDZ/KDG, Małczewskiej, Fredry i Piłsudskiego. Uchwała wpłynęła do Łódzkiego Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi w dniu 7 października 2021 r.

Pismem z 28 października 2021 r. znak: RM.0004.10.2021 Przewodniczący Rady Miasta Brzeziny poinformował, że przez tereny oznaczone symbolami 5MN-U, 6MN-U i 8 MN-U przebiega istniejąca linia napowietrzna średniego napięcia, która docelowo zostanie

ŁÓDZKI URZĄD WOJEWÓDZKI W ŁÓDZI

90-926 Łódź, ul. Piotrkowska 104, tel.: (+48) 42 664 10 00, fax: (+48) 42 664 10 40Elektroniczna Skrzynka Podawcza ePUAP: /lodzuw/SkrytkaESP
<https://www.gov.pl/web/uw-lodzki>

Administratorem danych osobowych jest Wojewoda Łódzki. Dane przetwarzane są w celu realizacji czynności urzędowych. Masz prawo do dostępu, sprostowania, ograniczenia przetwarzania danych. Więcej informacji znajdziesz na stronie <https://www.gov.pl/web/uw-lodzki> w zakładce ochrona danych osobowych.

skablowana doziemnie, ponieważ obecnie przebiega ona bezpośrednio przy istniejącej zabudowie w odległości mniejszej niż 7,4 m. Z tego powodu ustalenie szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczeń w ich użytkowaniu i wyznaczenie stref ochronnych tych linii jest nieuzasadnione, ponieważ po skablowaniu doziemnym, ustalenia planu w tym zakresie byłyby bezprzedmiotowe.

Organ nadzoru nie może przyjąć przedmiotowych wyjaśnień, przedstawiając poniżej swoją argumentację.

W myśl art. 3 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie gminy, w tym uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego należy do zadań własnych gminy. Biorąc pod uwagę powyższe oraz mając na uwadze treść art. 20 ust. 2 ww. ustawy, kontrola organu nadzoru w tym przedmiocie nie dotyczy celowości czy słuszności dokonywanych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego rozstrzygnięć, lecz ogranicza się jedynie do badania zgodności z prawem podejmowanych uchwał, a zwłaszcza przestrzegania zasad planowania przestrzennego oraz określonej ustawą procedury planistycznej.

Zgodnie z treścią art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, podstawą do stwierdzenia nieważności uchwały rady gminy w całości lub części jest istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu jego sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie. Pojęcie „zasad sporządzania planu miejscowego” należy wiązać z samym opracowaniem aktu planistycznego, a więc z merytoryczną zawartością tego aktu (część tekstowa, graficzna, załączniki). Z kolei „tryb uchwalania planu”, określony w art. 17 ww. ustawy, odnosi się do kolejno podejmowanych czynności planistycznych określonych przepisami ustawy, gwarantujących możliwość udziału zainteresowanych podmiotów oraz organów i instytucji opiniująco - uzgadniających, w procesie planowania przestrzennego. Do kategorii „istotnych naruszeń prawa” należy zaliczyć naruszenia znaczące, wpływające na treść uchwały, dotyczące meritum sprawy. Chodzi tu zatem o takie naruszenia prawa, które prowadzą do skutków nieakceptowalnych w demokratycznym państwie prawa. Jednocześnie należy podkreślić, że naruszenia nieistotne to naruszenia drobne, mało znaczące, niedotyczące istoty zagadnienia. Za nieistotne naruszenie należy uznać takie, które jest mniej doniosłe w porównaniu z innymi przypadkami wadliwości, jak nieścisłość prawna czy też błąd, który nie ma wpływu na ustalenia aktu planistycznego.

Organ nadzoru zobowiązany jest do badania zgodności uchwały ze stanem prawnym obowiązującym w dacie jej uchwalenia i w przypadku naruszenia prawa, do podjęcia czynności stosownych do posiadanych kompetencji w tym zakresie.

W analizowanej sprawie, zdaniem organu nadzoru, przedmiotowa uchwała jest sprzeczna z prawem, gdyż doszło do istotnego naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego. Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 9 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w planie miejscowym określa się obowiązkowo szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy. Z treści tego przepisu wynika, że plan miejscowy ustala na przyszłość zasady zagospodarowania terenów objętych planem, jednakże nie można pominąć stanu zastanego. W rozpatrywanej sprawie zaś, ani w tekście uchwały, ani na załączniku graficznym nie uwzględniono faktu istnienia linii elektroenergetycznej 15 kV przebiegającej przez tereny oznaczone symbolami 5MN-U, 6MN-U i 8MN-U. Brak uwzględnienia przebiegu linii elektroenergetycznej skutkuje brakiem określenia w przedmiotowym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego stref ochronnych od ww. linii oraz szczególnych warunków zagospodarowania i ograniczeń w użytkowaniu terenów położonych w strefie oddziaływania napowietrznej linii elektroenergetycznej 15 kV, co stanowi naruszenie wskazanego wyżej przepisów prawa. Linie elektroenergetyczne wchodzą w skład infrastruktury technicznej. Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie definiuje pojęcia infrastruktury technicznej, natomiast w myśl art. 143 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2021 r. poz. 1899 z późn. zm.) przez budowę urządzeń infrastruktury technicznej rozumie się budowę drogi oraz wybudowanie pod ziemią, na ziemi albo nad ziemią przewodów lub urządzeń wodociągowych, kanalizacyjnych, ciepłowniczych, elektrycznych, gazowych i telekomunikacyjnych. Umiejscowienie sieci infrastruktury technicznej powoduje zaś to, że należy wyznaczyć także strefy ochronne, w granicach których wprowadza się ograniczenia w zabudowie i zagospodarowaniu terenu. Podkreślenia wymaga fakt, iż powyższy obowiązek dotyczy zarówno linii energetycznych projektowanych, jak i istniejących. W sytuacji bowiem, gdy linie elektroenergetyczne już istnieją, to tym bardziej przy sporządzaniu planu miejscowego, ograniczenia w zagospodarowaniu i użytkowaniu terenów, jakie wynikają w związku z wymienioną infrastrukturą, winny być w sposób jednoznaczny określone w planie miejscowym. Powyższe stanowisko zostało ugruntowane już w orzecznictwie sądownoadministracyjnym, gdzie w wyroku WSA w Łodzi z dnia 22 lutego 2018 r., sygn. akt II SA/Łd 77/18, Sąd stwierdził, że „...ograniczenia w zagospodarowaniu i użytkowaniu terenów, jakie wynikają w związku z ww. infrastrukturą, winny być w sposób jednoznaczny określone w planie miejscowym, co wynika wprost z wymogu art. 15 ust. 2 pkt 9 u.p.z.p. Umiejscowienie sieci uzbrojenia terenu powoduje to, że należy wyznaczyć także pasy technologiczne (strefy ochronne), w granicach których wprowadza się ograniczenia w zabudowie i zagospodarowaniu terenu.” Podkreślenia

wymaga, że obowiązujące przepisy prawa nie regulują szerokości stref ochronnych od linii elektroenergetycznych oraz ograniczeń w nich występujących, stąd też jednoznaczne ustalenie lokalizacji i szerokości stref ochronnych wraz ze wskazaniem konkretnych ograniczeń w zagospodarowaniu terenów powinno nastąpić w planie miejscowym, tym bardziej że jest to akt prawa miejscowego.

Należy mieć również na względzie, iż treść przepisów planu miejscowego wraz z innymi przepisami determinuje sposób wykonania prawa własności nieruchomości położonych w obrębie obowiązywania danego planu miejscowego. Celem ustanowienia w sposób prawidłowy strefy ochronnej, jest ochrona ludzi i mienia przed skutkami działania linii elektroenergetycznej. Jej ustalenie wiąże się oczywiście z ograniczeniami w korzystaniu z danego terenu, w tym jego zabudowy. W przypadku strefy bowiem należy koniecznie uwzględnić przepisy regulujące kwestię ochrony przed polami elektromagnetycznymi, które określają dopuszczalne poziomy tych pól dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową oraz miejsc dostępnych dla ludności. Zgodnie bowiem z przepisami budynki z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi nie mogą być wzniesione na obszarach stref, w których występuje przekroczenie dopuszczalnego poziomu oddziaływania pola elektromagnetycznego. Tereny, na których zostają przekroczone te poziomy, stanowią strefy ochronne linii elektroenergetycznych. Dlatego też tak istotne jest właściwe uregulowanie tego zagadnienia w planie miejscowym. Powyższa problematyka została szeroko omówiona w orzecznictwie sądowoadministracyjnym np.: wyrok NSA z 14 listopada 2017 r., sygn. akt II OSK 2119/17, wyrok WSA w Opolu z 18 czerwca 2019 r., sygn. akt II SA/Op 171/19.

W związku z powyższym, w ocenie organu nadzoru, wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego eliminującego z obrotu prawnego uchwałę w całości jest uzasadnione i konieczne.

Rozstrzygnięcie nadzorcze może zostać zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi (90 – 434 Łódź, ul. Piotrkowska 135) za pośrednictwem Wojewody Łódzkiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia. Skargę wnosi się w dwóch egzemplarzach.

WOJEWODA ŁÓDZKI

Tobiasz Bocheński

Do wiadomości:
Burmistrz Miasta Brzeziny